РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

2 декември 2010 година *

По дело C-199/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Латвия) с акт от 30 април 2009 г., постъпил в Съда на 4 юни 2009 г., в рамките на производство по дело

Schenker SIA

срещу

Valsts ieņēmumu dienests,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-н D. Šváby (докладчик), г-н E. Juhász, г-н G. Arestis и г-н T. von Danwitz, съдии,

* Език на производството: латвийски.

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Schenker SIA, от г-н A. Tauriņš, valdes loceklis,

— за Valsts ieņēmumu dienests, от г-н A. Drulle, в качеството на представител,

— за латвийското правителство, от г-жа K. Drēviņa и г-жа K. Krasovska, в качеството на представители,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н A. Sauka и г-жа L. Bouyon, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1602/2000 на Комисията от 24 юли 2000 година (ОВ L 188, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 12, стр. 122, наричан по-нататък „Регламентът за прилагане на Митническия кодекс").

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Schenker SIA (наричано по-нататък „Schenker") и Valsts ieņēmumu dienests (латвийски данъчен орган, наричан по-нататък „VID") по повод отказа на последния да предостави обвързваща тарифна информация за стоките, наречени „дисплеи с течни кристали LCD", с мотива, че за няколко вида стоки е представена една-единствена молба за обвързваща тарифна информация.

Правна уредба

3 Съгласно член 6, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година (ОВ L 17, 1997 г., стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 9, стр. 250, наричан по-нататък „Митническият кодекс“):

„За издаване на решение от митническите органи по прилагането на митническото законодателство лицето, поискало издаването му, трябва да представи цялата информация и документация, необходима на тези органи, за да се произнесат.“

4 Съгласно член 11, параграф 1 от Митническия кодекс:

„Всяко заинтересувано лице може да поиска от митническите органи информация относно прилагането на митническото законодателство.

Предоставянето на такава информация може да бъде отказано, когато искането не е свързано с действително предстоящи вносни или износни операции.“

5 Член 12 от Митническия кодекс предвижда:

„1. При писмено заявление и в съответствие с процедурата на комитета митническите органи издават обвързваща тарифна информация или обвързваща информация за произход.

2. Обвързващата тарифна информация или обвързващата информация за произход са обвързващи за митническите органи пред титуляра на информацията само във връзка с тарифното класифициране или определянето на произхода на стоките.

[…]

3. Титулярят на тази информация трябва да може да докаже, че:

— за тарифни цели: че декларираните стоки съответстват във всяко отношение на тези, описани в информацията;

[…]

4. Обвързващата информация е валидна за срок от шест години, в случая на тарифи, и три години, в случая за произход, от датата на издаването ѝ. Чрез дерогация от разпоредбите на член 8 тя се анулира, когато се основава на неточна или непълна информация от заявителя.

[…]“

6 По силата на член 5 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс:

„За целите на настоящия дял:

1) обвързваща информация: означава тарифна информация или информация за произхода, която обвързва администрациите на всички държави членки […], когато са спазени условията, определени в членове 6 и 7;

[…]“

7 По силата на член 6 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс:

„1. Молбите за обвързваща информация се подават в писмен вид до компетентните митнически органи на държавата членка или държавите членки, където ще се използва информацията или до компетентните митнически органи на държавата членка, където е установен молителят.

Исканията за обвързваща тарифна информация се правят чрез формуляр, който отговаря на образеца, показан в приложение 1Б.

2. Всяка молба за обвързваща тарифна информация се отнася само до един вид стоки. Молбата за обвързваща информация за произхода се отнася само до един вид стоки и един вид обстоятелства по признаване на произхода.

3. А) Молбите за обвързваща тарифна информация съдържат следните данни:

а) името и адреса на титуляра;

б) името и адреса на молителя, когато това лице не е титулярът;

в) митническата номенклатура за класиране на въпросните стоки. Когато молителят желае да получи класиране на стоки в една от номенклатурите, посочени в член 20, параграф 3, буква б) и параграф 6, буква б) от Кодекса, молбата за обвързваща тарифна информация посочва изрично въпросната номенклатура;

г) подробно описание на стоките, което позволява да бъдат идентифицирани и да им се определи съответното класиране по митническата номенклатура;

д) състав на стоките и методи, използвани за определянето му, когато класирането зависи от това;

е) образци, фотографии, планове, каталози или други налични документи, които могат да помогнат на митническите органи за определяне на точното класиране на стоките по митническата номенклатура, да се приложат като приложения;

ж) предполагаемото класиране;

з) съгласие да се представи превод на всеки един приложен документ на официалния език (или един от официалните езици) на въпросната държава членка, когато такъв се изисква от митническите органи;

и) данните, които следва да се разглеждат като поверителни;

й) посочване от молителя, доколкото му е известно, дали вече е подавана молба или е издавана обвързваща тарифна информация за идентични или сходни стоки в [Съюза];

[…]

4. Когато при получаване на молбата митническите органи считат, че тя не съдържа всички изисквани данни, за да могат да се произнесат на основата на достатъчно информация, те могат да поискат от молителя да предостави изискваната от тях информация. […]

[…]“

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

8 На 15 февруари 2005 г. Schenker подава пред VID молба за обвързваща тарифна информация за дисплеи с течни кристали LCD, които според него трябва да бъдат класирани в подпозиция 9013 80 20 на Комбинираната номенклатура, представляваща приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 1810/2004 на Комисията от 7 септември 2004 г. (ОВ L 327, стр. 1, наричана по-нататък „КН“). При описанието на стоките Schenker декларира, че става въпрос за дисплеи с течни кристали, използвани като части при производството на електронни апарати, и че тази стока сама по себе си не може да приема, нито да обработва самостоятелно каквато и да е информация.

9 Като счита, че молбата на Schenker не е в съответствие с член 6, параграф 1 от Митническия кодекс и член 6, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс, VID отказва да предостави обвързваща тарифна информация. Според него, от една страна, Schenker не е предоставило достатъчно информация, позволяваща класирането на разглежданите стоки, и от друга

страна, не е подало отделни молби според различните характеристики на разглежданите стоки, въпреки че дисплеите с течни кристали са с различни размери, а именно 26, 29 и 32 инча.

10 Schenker оспорва решението на VID пред Administratīvā rajona tiesa (районен административен съд) и печели делото както пред тази юрисдикция като първа инстанция, така и пред Administratīvā apgabaltiesa (административен апелативен съд) като апелативна инстанция. Последният съд счита, че нито една от разпоредбите на Митническия кодекс или на Правилника за приложение на Митническия кодекс не забранява няколко стоки, които подлежат на класиране под един и същи код по КН, да бъдат посочени в една молба за обвързваща тарифна информация.

11 Тогава VID подава касационна жалба пред Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, който решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 6, параграф 2 от Регламента [за прилагане на Митническия кодекс] да се тълкува в смисъл, че при подаване на една молба за обвързваща тарифна информация трябва да се издаде обвързваща информация за идентични стоки с едно и също търговско описание, номер на артикул или друг отличителен, т.е. идентифициращ съответната стока, белег?“

По преюдициалния въпрос

12 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 6, параграф 2 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс, съгласно

който молбата за обвързваща тарифна информация се отнася само до един вид стоки, следва да се тълкува в смисъл, че такава молба трябва да е подадена само за една стока и следователно не може да се отнася до различни стоки, дори ако разликите между тях са минимални.

13 Поставеният от запитващата юрисдикция въпрос се свежда до това да се прецени дали дисплеи с течни кристали LCD като разглежданите в главното производство са „един вид стоки“ по смисъла на член 6, параграф 2 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс.

14 Още отначало следва да се посочи, че Митническият кодекс и Регламентът за прилагане на Митническия кодекс не съдържат никакво определение на понятието „един вид стоки“, използвано в член 6, параграф 2 от този Регламент. Ето защо при тълкуването на това понятие следва да се вземат предвид текстът, контекстът и крайната цел на посочената разпоредба (вж. в този смисъл Решение от 6 март 2008 г. по дело Nordania Finans и BG Factoring, C-98/07, Сборник, стр. I-1281, точка 17 и цитираната съдебна практика).

15 В този смисъл трябва да се установи, на първо място, че съгласно текста на посочения член 6, параграф 2, в който е използвано понятието „един вид стоки“, молбата за обвързваща тарифна информация може да се отнася до различни стоки, стига те да са от един и същи вид. Като се има предвид обичайното значение на последната дума, само стоки със сходни характеристики могат да представляват „един вид стоки“.

16 На второ място, с цел да се определи какви разлики изключват възможността да се приеме, че стоки със сходни характеристики са един вид стоки по смисъла на член 6, параграф 2 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс,

следва да се напомни, че системата на обвързващата тарифна информация има за цел да предостави на икономическия оператор правна сигурност при наличие на съмнение относно тарифното класиране на дадена стока (вж. Решение от 29 януари 1998 г. по дело Lopex Export, C-315/96, Recueil, стр. I-317, точка 28). Така обвързващата тарифна информация гарантира на своя титуляр, че стоката се класира в точно определена тарифна позиция, което позволява да се знае предварително размерът на митата, дължими при извършване на митническите формалности за посочената стока.

17 Впрочем тази система улеснява дейността на самите митнически служби, тъй като тарифното класиране на стоките, за които е предоставена такава информация, е определено за всички бъдещи митнически декларации относно посочените стоки през периода на валидност на посочената информация (вж. Решение по дело Lopex Export, посочено по-горе, точка 19).

18 За да е възможно да се постигне целта на системата на обвързващата тарифна информация, член 6, параграф 3 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс задължава лицето, подало молба за такава информация, да предостави в молбата си подробно описание на стоката, както и всички полезни сведения, които да позволят на съответните митнически органи да определят правилното класиране на посочената стока по митническата номенклатура.

19 Предвид крайната цел на разглежданата правна уредба, не могат да се считат за стоки от един вид по смисъла на член 6, параграф 2 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс стоките, които макар да имат сходни характеристики, могат да бъдат класирани в различни позиции или подпозиции по митническата номенклатура. Всъщност включването на няколко стоки, които може да спадат към различни позиции или подпозиции, в една молба за обвързваща тарифна

информация не само че би усложнило работата на митническите служби, но и би било свързано с голяма опасност от грешка при преценката на предоставената с молбата информация и следователно при определянето на класирането на посочените стоки.

20 При тези условия молба за обвързваща тарифна информация не трябва да се отнася до различни стоки, дори те да имат сходни характеристики, когато е възможно съществуващите между посочените стоки разлики да имат някакво отражение върху тарифното класиране на стоките.

21 Следва обаче да се установи, че жалбоподателят в главното производство е подал молба за обвързваща тарифна информация с цел да премахне всяко съмнение относно тарифното класиране на различни дисплеи с течни кристали LCD. От акта за преюдициално запитване следва, че тази молба се отнася до дисплеи с различни размери, а именно 26, 29 и 32 инча. Дори да се предположи, както твърди жалбоподателят в главното производство, че размерът на дисплеите с течни кристали LCD е единствената разлика между различните стоки, за които се отнася молбата, трябва да се установи, че тази разлика не е без значение за тарифното класиране на дисплеите.

22 Всъщност, макар предполагаемото класиране, посочено от жалбоподателя в главното производство в неговата молба за обвързваща тарифна информация, да се отнася до позиция 9013 от КН, която не сочи размерите на стоката сред факторите от значение за класирането ѝ в една или друга подпозиция на посочената позиция, предложеното класиране не обвързва митническите органи. Както следва от Решение от 11 юни 2009 г. по дело Schenker (C-16/08, Сборник, стр. I-5015, точки 19, 20 и 30), съществувалото към момента на настъпване на фактите по главното производство съмнение относно тарифното класиране на дисплеи с течни кристали LCD по същество е било свързано с тяхното

класиране в позиции 8528, 8529 или 9013 от КН. Следва да се установи, че размерът на стока, спадаща към позиция 8528 от КН, може да е фактор, който е от значение за нейното класиране в някоя от подпозициите на посочената позиция.

23 При тези условия дисплеи като разглежданите по главното производство, между които има разлики, които не са напълно без значение за тарифното им класиране, не могат да се считат за един вид стоки по смисъла на член 6, параграф 2 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс.

24 Предвид гореизложеното на поставения въпрос следва да се отговори, че член 6, параграф 2 от Регламента за прилагане на Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че молба за обвързваща тарифна информация може да се отнася до различни стоки, при условие че те са от един вид. Само стоки със сходни характеристики, разликите между които са напълно без значение за тарифното им класиране, могат да се счита за един вид стоки по смисъла на посочената разпоредба.

По съдебните разноски

25 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 6, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1602/2000 на Комисията от 24 юли 2000 година, трябва да се тълкува в смисъл, че молба за обвързваща тарифна информация може да се отнася до различни стоки, при условие че те са от един вид. Само стоки със сходни характеристики, разликите между които са напълно без значение за тарифното им класиране, могат да се считат за един вид стоки по смисъла на посочената разпоредба.

Подписи